

Lovforslagets Vedtagelse, kommer endnu, at Fleertallet er enigt i, at det, hvis det vedtages uforandret, vilde virke høist skadeligt og forstyrrende paa Folkekirken i det Hele. Paa den ene Side maa vistnok indrømmes det Usikkelige i, at Banffelighederne ved i Livets vigtigste Diebliske at kunne erholde Religionens Opbyggelse og Trøst af den Sjælesørger; der efter Enhvers Individualitet bedst kan skjænke den, lettes for dem, der have løst Sognebaandet, ved at det ikke umuliggøres for den valgte Præst at forrette visse hellige Handlinger i de Paagjældendes Sognekirke; men paa den anden Side maa det erkjendes at være af stor Vigtighed, at Sogneforholdet, som den christelige Kirke har begrundet overalt, hvor den hos noget som helst Folk har vundet fast Stæde og Anerkjendelse, og som ordner og styrker den kirkelige Embedsvirksomhed ved at begrænse den, ikke forstyrres og opløses ved en Frihed, som det, hvis det foreliggende Forslag uforandret ophøjedes til Lov, neppe vilde være muligt at holde indenfor de Grændser, som Samfundsordenen kræver. Under Udtrykket „kirkelige Handlinger“, hvilke Enhver, der havde løst Sognebaandet, kunde fordrø udførte af sin selvvalgte Præst i sin egen Sognekirke, kan ogsaa forstaaes Prædiken. I en Kirke, som er stiftet ved Ordets Forlyndelse og bestaaer ved Ordets Forlyndelse, er det endog ganske naturligt at medindbefatte denne under Begrebet af „kirkelige Handlinger“. Efter denne Fortolkning vilde da en Præst, som havde vundet enkelte Medlemmer af en Nabomenighed, saa at disse havde sluttet sig til ham som Sjælesørger, endog kunne afholde en egentlig Gudstjeneste i fremmed Sognekirke, og naar han da var en veltalende Prædikant, naar han dermed forenede gripende Altermange, naar han foretog enhver anden hellig Handling paa en bevægende Maade, saa vilde det ikke blive ham vanskeligt at drage Menigheden bort endog fra den værdigste, maaskee udvortes mindre begavede Sognepræst, og medens han saaledes glimrede i det fremmede Sogn, forsyntes maaskee hans eget og navnlig de Medlemmer af det, som ikke beelte hans særegne Ansættelse.

Men selv antaget, at Prædiken ligger udenfor det her tilsigtede Begreb af „kirkelige Hand-

linger“, saa er det uimodsigeligt, at Confirmationen hører derunder, og med den maatte efter Forskrifterne for dens Foretagelse forenes en fuldstændig Gudstjeneste. Naar man nu kjender den særegne Høitidelighed, som pleier at omgive denne Handling i en Landsbykirke, og den bevægede Stemning, som den der pleier at forefinde, maa man da ikke tilstaae, at just den vilde være fortrinlig egnet til mangengang — vistnok mod Vidende og Villie — at afgive en Snare for den fremmede Præsts Forfølgelighed og et Garn til dermed at fange en fremmed Menighed. Noget Eignende gjælder om Altermangen og den dermed forbundne Skriftetale. Naar man derhos betænker, at der gives dem i Folkekirken, der yttre Ansøgning om en anden Form (Brydning af Brødet) for Næbveren end den i den danske Folkekirke vedtagne, og dem, som lægge Vægt paa, at kunne gaae til Alters ene med Saadanne, som de ubelukkende tillægge Navnet af „Troende“, vilde da ikke den Omstændighed, at den ved denne Lov just gjennem Sognebaandets Løsning aabnedes Afgang til saadanne særegne og exclusive Altermange, kunne virke ligesom en Spore til at løse Sognebaandet selv der, hvor man ellers ikke vilde have sølt Trang dertil?

Ifølge ovenangførte formelle og reelle Grunde maa Udvalgets Fleertal fraraade Thinget at vedtage Lovforslaget og foreslaaer en Dagsorden, saalydende:

„Da Landstinget ikke finder det nærværende Lovforslag tilbørlig forberedt til Lovgivningsmagtens Afgjørelse, og navnlig savner enhver Betænkning fra Folkekirkens Side i et Anliggende, der griber saa dybt ind i de indre kirkelige Forhold, gaaer Landstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Derfor imidlertid dette Forslag ikke af Thinget skulde blive vedtaget, finde to af det fornævnte Fleertals Medlemmer (Faurichou og T. Nielsen) sig foranledigede til at foreslaa en ny Redaction af Lovforslaget, da den foreliggende aldeles ikke tilfredsstillende. Man bør nemlig i alt Fald